

Прогрес та інновації на мурованому 10 років Soufflet

фундаменті сімейних цінностей Agro в Україні

Ексклюзивне інтерв'ю Жана-Мішеля Суффле, ГОЛОВИ НАГЛЯДОВОЇ РАДИ Soufflet Group

Про фермерство і політику щодо фермерства

Є такий критерій у бізнесі – калібр. Він практично відповідає критерію артилерії. Коли про фінансові потоки або ціни на зерно говорить фермер, слухаєш із співчуттям. А коли говорить лідер Soufflet Group, тут уже треба записувати й намагатися не пропустити жодного слова. Тим більше, що до 10-річного ювілею «Суффле Агро Україна» Жан-Мішель Суффле був щедрим на спілкування з журналістами, відвертий і в піднесеному настрої.

– **Пане Жан-Мішель... У нашому журналі неодноразово з'являвся ваш батько, Мішель Суффле, великий будівничий Групи Суффле... Скажіть, чи він досі курить сигари?**

– Так, він досі віддає перевагу сигарам, але тепер маленьким. Він продовжує навідувати з обідами фермерів в окрузі Ножана, в яких ще його бабуся купувала зерно, і так само, як колись, буває на полюванні. Проте вже не заганяє дичину, а очікує на номері. Й полювання тепер лише двічі на рік.

– **От що таке великий бізнес – усе менше часу на хобі.**

– Так, хоча не треба забувати, що йому вже 87 років. Однак він зберігає повну ясність думки.

– **Нещодавно я повернувся з Англії, де бачив багатьох фермерів, і дійшов висновку, що фермерство втрачає прибутковність... Як ви вважаєте: яка доля очікує фермерство в аграрних країнах у найближчій перспективі?**

– Справді, ми спостерігаємо дуже низькі ціни на продукцію фермерства в Західній Європі. А торік це ще збіглося з украй низьким урожаєм, спад був у межах 30% урожайності. Це було особливо болюче для Франції, яка до цього не звикла. Клімат у нас помірний, і довгий час ситуація була стабіль-

ною. Тому особливо постраждали дрібні виробники. Якщо додати проблему з цінами, з якістю, ми бачимо, яким важким був удар в плані рентабельності. Для малих господарств не лишилося іншого рішення, аніж як зростати, об'єднуватися.

Про українські майбутні 100 мільйонів тонн зерна

– **Як ви оцінюєте зростання валового збору зерна в Україні практично удвічі упродовж тих десяти років, що Суффле працює в Україні? І як дивитися на прогнози, що Україна може виробити 100 млн тонн**

зерна? Чи немає побоювань, що все виробництво commodities буде делеговане пострадянським країнам, а сільське господарство Європи перетвориться на городництво та хобі?

– Я сподіваюся, що цього не станеться, що Західна Європа та Франція не перетворяться на сад-город, адже у нас теж є дуже хороші сільськогосподарські регіони... Так, європейці й французи зараз уже трошки розбалувані; вони вже, на щастя, забули, що це таке – щодня боротися просто за можливість поїсти. У людей коротка пам'ять. Не так і далеко ті часи, коли люди не щодня наїдалися у Франції – це було лише 60-70 років тому. Свого часу сільське господарство дуже багато дало для розвитку країни і дотепер продовжує відігравати важливу роль в експорті. За сільським господарством стоїть величезна індустрія, пов'язана з ним, а також велика харчова промисловість. Балувані діти... Іноді вони забувають величезну роль та гуманістичний зміст сільського господарства. Сьогодні численні громадські організації фінансуються невідомо ким і борються за економічну рецесію по суті. Щодо України, ми бачимо величезний потенціал. Україна здатна й

портове рішення, яке було б надійним. Прямо кажучи, щоб нормально виконувало свої функції. Окрім проблеми з портами, є проблеми шляхів сполучення всередині країни. Якщо в одному регіоні вироблено зерно і його треба доправити до порту, виникає проблема з контейнерами, яких банально бракує. Чимало питань і з залізницею. Не так складно, якщо ми заповнюємо цілий потяг. Для цього потрібно 3200 тонн. Проте якщо ми говоримо про партію в 1000 тонн, все вирішити набагато складніше. Тож слід розвивати логістику по Дніпру, зробити її відкритішою. Ми платимо сільгоспвиробникам на світовому рівні. А проблеми з логістикою відбиваються на цінах. Чим легше вирішуються ці питання, тим більше ми можемо заплатити сільгоспвиробникам. Це універсальна логіка, яка також стосується Франції. Зараз в Україні у нас обсяги сягають 650 тисяч тонн закупівлі зернових, і ми скоро дійдемо до мільйона тонн, тому ці питання вкрай важливі. Логістика й нові портові термінали потрібні не лише нам. Необхідні оператори, необхідні нові потужності, нова якість. Тому що значне збільшення валового збору відбудеться дуже скоро.

Про майбутнє сільського господарства

– Коли ми розмовляли з паном Мішелем Суффле у Парижі, він називав цифру обороту групи у 5 млрд... Минуло кілька років. Як сьогодні виглядає цей показник?
– Він дещо знизився, оскільки впали ціни на зер-

нові, але прибутковість компанії зросла. В Україні наш оборот також зріс. Є дві країни, у яких ми будемо бурливо розвивати діяльність, – це Румунія та Україна. До мільйона тонн ми швидко дійдемо в Україні і будемо будувати новий сучасний елеватор, обладнувати залізничні пункти завантажень. В Україні ми починали з пивоварного ячменю, але згодом розширили перелік культур. У Славуті пункт залізничних перевезень уже споруджено, там ми можемо вантажити цілі залізничні потяги.

– Чи зазнає структурних змін Soufflet Group у процесі діяльності? Відомо, що Жан-Мішель Суффле – прихильник оптимізації, а Мішель Суффле воліє зберігати підприємства, робочі місця...

– У нас у Франції дуже багато напрямів – це десять різних бізнесів. Основою нашої компанії є виробництво зернових, а також переробка. Це осердя і, за логікою розвитку, необхідно розвивати торгівлю. Це також різні промислові складові. Ячмінь – потрібні солодовні, пшениця – борошномельні потужності. Однак відмовитися від одного з напрямів завжди важко, адже це колективи людей, команди. Ми створювали або придбавали підприємства, користуючись з відповідних нагод та керуючись логікою виробничого ланцюга. Проте коли змінюється контекст, потрібно бути готовим існувати в інших умовах. Саме так ми вчинили кілька років тому, наприклад, коли позбулися нашого переробного заводу для кукурудзи, який розміщувався в Ельзасі. Свого часу кукурудзяний сектор отримував підтримку від Європи.

Жан-Мішель Суффле з колегами і фермерами на святкуванні 10-річчя Суффле Агро Україна.

– Які основні цінності у вашому бізнесі і чим ви керуєтеся у своїй комерційній діяльності?

– Я дуже поважаю батька й високо ціную те, що він створив. Ми щоденно зустрічаємося й п'ємо апетитив, у нас дуже теплі стосунки і одна мета: прагнемо стабільного розвитку на тривалу перспективу, до збереження традицій. Інша річ, ми можемо мати різні погляди, як до цієї мети дійти. Адже належимо до різних поколінь, отримали різний досвід і різну освіту. В нашій компанії дивіденди акціонерам не виплачуються, всі кошти спрямовуються на розвиток компанії. Наша величезна перевага в тому, що в нас лише двоє акціонерів, які працюють з баченням тривалої перспективи.

– Яким ви бачите майбутнє сільського господарства?

– У цьому світі завжди буде потреба годувати людей. Населення планети зростає, за 10 років матимемо ще один мільярд. Тому в сільському господарстві відбуватиметься багато подій, але поки що все розвивається у звичному напрямку. Можливо, зменшиться споживання м'яса. Це ще одна ідея балуваних дітей західного світу. Не думаю, що будуть радикальні зміни. Проте сільське господарство матиме прекрасні дні попереду, розвиватимуться нові регіони, про сільськогосподарський потенціал яких раніше не йшлося. Так і з Україною було. До Першої світової війни вона вважалася житницею Європи. Потім настав радянський період і Україна зникла з продовольчої мапи

світу. Пізніше знову з'явилася, і відтоді всі говорять про її потенціал. Це відбувається й у контексті політичних змін.

– Як ви ставитесь до проєктів України щодо відкриття ринку землі?

– У Франції земля коштує 20 тис. за гектар. Ціна на землю – одна з ключових конкурентних переваг України. Не можна, щоб у перехідний період ціна землі в країні сильно зросла, це зменшить вашу конкурентоздатність й позначиться на цінах на ваші продукти. А що стосується нас, якщо у планах і з'явиться проєкт купівлі землі в Україні, то йтиметься про кілька сотень гектарів для демонстраційних ділянок, не більше. Ми не будемо множити напрями діяльності нашої групи.

Ця розмова з групою світового рівня, трейдером і переробником сільгосппродукції показала простоту і реалізм підприємця, яким би оборотом він не оперував. Ймовірно, зумовлено це сімейним характером компанії. Даються взнаки й традиції Soufflet Group, адже Жан-Мішель Суффле продовжує справу Мішеля Суффле, а той – справу свого батька і своєї бабусі, яка купувала зерно у фермерів у своєму ж селі. Так формуються парадигми бізнесу – зі сполучення традицій і новачій прогресу, із гнучкості до ринкових змін та розвитку суспільства, поставлених на мурований фундамент людських цінностей. □

Текст і фото – Юрій Гончаренко